

Hoe een ridder als bode Galien dye tijdinghe brachte dat sijnder moeder twee broeders hair wilden doen berren.

[60]

[m4va] Een weynich tijts nae desen als den soeten zomertijt beghoste ende Galien met rusten in bliscapen meende te leven es een riddere uut Constantinoblen binnen Montsureyn by hem comen, die tot hem sprack: “De ghene die ons met Zijn dierbare bloet verlost heeft, hebbe in Sijnder heyliger hoeden den sone vanden vermairden prince Olivier!”

“Vrient, dat moet u God loonen,” sprack Galien. “Segt mi uwe begheerte ende wanen ghi comt!”

“Heere,” sprack de ridder, “ick coeme van Constantinobelen ende bringhe u tidinghe dat de coninck Huyghe met fenijn valscheliken vergheven is van sijn twee sonen om dat si heeren vanden lande souden sijn. Ende si hebben hare suster, uwe moeder, in die ghevan[c]kenesse doen stellen, hair op legghende dat si haren vadre, den coninck Huyghe, vergheven heeft, d’welck die goede vrouwe noyt en hevet ghedacht noch ghepeyst. Maer sy en can niement vinden die in campe voer haer vechten wilt teghen haerder broeders campioen, dye een fel wreet sterck tyrant es, ende so machtighen rese dat hem nyemant bevechten en derre. Daerom quam ick om uwen vader Olivier, dat hi den camp voer hair vechten soude. Mair nu heb ic hooren segghen dat hem de Sarazinen opten Ronchevale verslaghen hebben. Dair om, ten zi dat ghi haer te helpen reyst, ick verzeker u dat si eer een maent sal worden verbrant!”

Galien dese tijdinghe verstaen hebbende, heft sijn wijf ende ’t casteel in handen ghestelt van Gheeraert van Viennen ende Arnout van Bellanden, sijn twee ooms, om dat sij’t verwaren souden. Daerna es Galien met Aymery, sijn oom, ende Gaul-[m4vb]tier van Parijs met drie honder[t] die aldervroemste ridders die men uut drie duysent ridders kiezen moechte van Monsureyn ghesceyden, so langhe te watere ende te lande reysende dat hi binnen Constantinoblen quam, daer hi logeerde in een seer groot machtich huys, ghelijck een casteel.

Ende met dien dat Galien int huys quam, hoorde hi de dienaers ende meer andere claghen ende screyen om dat men dyen dach de duechdelijcke joeffrouwe Jaqueline, Galiens moedere, berren wilde, tot

malckanderen seggende: “Och lyeve Heere, desen dach sal ghebrant worden dye alderduechdelijcste vrouwe die noyt van moeder was gheboren, doer de welcke de arme minscen ghespijst, ghecleet ende onderhouden waren.”

Als Galien 't volck so seere ontstelt ende bitterlijcken screyen sach om Jaqueline, sijn moeder, wordt hy oock uut grooter droefheyte sijnder hertten screy[e]nde. Ende die twee broeders van der vrouwen, te weten Henrick ende Thibert, quamen te hove mit een grote menichte van princen ende baroenen van haerder benden.

Doen quamen alle de baroenen te hove in een schoone ghewelfde sale, daer Henrick ende Thibert gheseten waren om haren suster Jaqueline ter doot te verwijsene, dye veel dyversche heeren ende baroenen des lants tot haerder benden ghetrocken hadden midts de groote ghiften die Henrick ende Thibert den selven ghegheven hadden, om dat sy tot haren voerdeele spr[e]ken souden.